

ОМЛАДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 52

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zabravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Za Dan mladosti mladi rade udarnički

JAVLJENO IZ ŠTABA AKCIJE

UDARNIČKI UZ DAN MLADOSTI

Hiljade pozdrava Titu

Učesnici druge smjene Omladinske radne akcije »Šamac — Sarajevo 78« obilježiće Titov rođendan i Dan mladosti nizom manifestacija — radnih i svečarskih ◊ Oko hiljadu brigadir prisustvoće i tradicionalnom sletu u Beogradu.

DOBOJ, MAJA — Oko tri hiljade učesnika druge smjene Omladinske radne akcije »Šamac — Sarajevo 78« obilježiće Titov rođendan i Dan mladosti nizom manifestacija. Radno i svečano — to je osnovna karakteristika akcijaške proslave.

Za udarni dan, drugi u ovom graditeljskom mjesecu, proglašen je 24. maj. Dan uoči Titovog rođendana tri hiljade brigadira iz svih krajeva naše zemlje, tri hiljade djevojaka i mladića, smještenih u četiri naselja duž trase drugog kolosijeka pruge, nanovo će jurišati na kubike i norme. Biće to gromoglasan, radnički pozdrav drugu Titu, biće to najljepša rođendanska čestitka. Šalju je mladi, odavde, iz doline rijeke Bosne, gdje se po drugi put, 31 godinu kasnije, vodi bitka za prosperitet, za ljepše sutra. Izvojevavši slobodu, generacije graditelja oduvijek su davale doprinos sveukupnom napretku naše zemlje. Ona iz 1947. godine sagradila je prugu koja je imala veliki privredni značaj. Sama akcija, međutim, bila je svojevrsna škola za hiljade i hiljade mladih. Tako je i sad. Impozantna po razmjerama, Akcija »Šamac — Sarajevo 78« okupiće u ovoj godini 24 hiljade akcijaša. Republici će biti darovan drugi kolosijek pruge između

Doboja i Zenice, paralelni, dug ravno 87 kilometara, s čitavim nizom objekata. Omladina je drugu Titu, prilikom njegovog boravka među brigadirima, nanovo dala obećanje da će prugu sagraditi prije roka. Onako kako je to učinila generacija iz 1947. godine.

Uz prugu, od ranih jutarnjih sati, oriće se pjesma udarnička. A uveče, na svečano ukrašenim pozornicama u Doboju, Zavidovićima, Žepču i Nemiću, biće proglašeni rezultati udarnog dana, biće proslavljena udarništva, biće izrečene riječi ljubavi i odanosti čovjeku koji je vodio naše narode i narodnosti iz pobjede u pobjedu, ratnu i radnu.

Titu! Ovih je dana na usnama mladih samo to ime.

Sve brigade već su izdale tematske biltene posvećene rođendanu Predsjednika Republike i Danu mladosti. Pripremljeni su kulturno-umjetnički programi, zakazuju se sportska takmičenja. Saopšteno je, takođe, da će hiljadu brigadira — učesnika radne akcije »Šamac — Sarajevo 78«, prisustvovati tradicionalnom sletu što se povodom Dana mladosti i Titovog rođendana održava u Beogradu. I taj će ih doživljaj vječno podsjećati na brigadirске dane.

КОМАНДАНТ КОЈИ НЕ ПОТПИСУЈЕ НАРЕДБЕ

Први пачеж човјек

Он је, овисно о ситуацији, први и посљедњи човјек ове велике акције. Може и да командује, али је за самоуправно договарање. Зове се Филип Вуковић

ДОБОЈ, МАЈА — Договорили смо се, прво, да га и не поминемо, приклонивши се разложном резону: сваки је од три хиљаде градитеља из прошле, из ове, из наредне смјене подједнако важан. Сваки од 24 хиљаде оних што ће уградити труд и љубав у 87 километара колосијека. Но, кад размислиш, svakog од тих градитеља на неки начин поменеš, а njega искључиво у најзваничнијим саопштењима у којима новинари уобичајено веде: Филип Вуковић, командант Акције »Šamac — Сарајево 78«, том приликом је истакao...

А и он човјек, млад и радан. Ко је и какав је? Више се нисмо договарали ништа. Поготово кад видјесмо да један мајор, изистински мајор — само у пензији, али с мајорским навикама — зна пред командантом да стане мирно. А команданту непријатно, па румени. Због тога што је његово виђење принципа субординације и линије командовања друкчије. Сам за себе каже:

Самоуправни командант

Ја сам самоуправни командант, мада је бригадирски живот у неким елементима полувојнички организован.

Ово је командант који није био у Армији. Тек ће сљедеће године, у Школу за резервне војне старејине. Рођен је 1953. године, наставник је српскохрватског језика, иза njega је нешто мало проsvјетног рада и знатно више друштвено-политичког. Предсједник је Општинске конференције Saveza социјалистичке омладине у Бићацу, потпредсједник Републичке конференције SSO БиХ. Делегат је у Друштвено-политичком вијећу Скупштине СРБИХ, члан је Републичке конференције SSRN. Иза njega су и признанја, и једно што га често поминје: »Новембарска награда града Бићаца«. Још нешто: завршен курс општенародне одбране при Школи народне одбране Центра високих војних школа у Београду. И, још: ударник је с ОРА »Јасеновац 74«. У шали каже:

— Као омладински руководилац посјецивао сам учеснике радних акција на Козари, Сутјесци и слично.

Сад, узгред, има искустава с посјетиоцима. А долазе, родитељи акцијаша поготово; жеље да су срећну команданта. Хвале. Нико се не жали.

Други пут, па први човјек Акције. И посљедњи, кад устреба. Ништа што је рад није му страшно. Рад га је, засигурно, и »preporučio«. Јер, унаточ правилима и критеријима, рецепта за то како се постаје командант омладинске радне акције, овакве акције — по размјерама, начину организације, импозантности објекта који се гради, по много чему највеће у посљедњих 15 година — засад нема. Рад. Онај претходни, и овај сада.

О свему са свима

Филип Вуковић не бјежи од посла, и одговорности. Цијени сараднике и потанко се о свему, са свима, договара. Још од времена кад су почеле интензивне припреме за ОРА »Šamac — Сарајево«.

— Практично, без искустава, поготово оних што задире у сферу удруженог рада, нисам био свјестан шта ме све очекује. Но, уз врне сараднике, непрекидно уважавајући њихово мишљење, брзо сам све надокнадио.

Командант. Човјек који каже да није ништа изузетнији од било којег активисте. Који није потписао још ни једну наредбу. Који дубоко проживљава ову акцију.

Сваки од шест хиљада оних што су се досад обрели у четири акцијашка насеља има своје виђење, има нешто што ће носити у оним скровитом кућку. Филип Вуковић може да буде поносан, он је човјек који је другу Титу, априла ове, 1978. године, говорио о хтијенју нове генерације младих. Ове, што наставља традиције зачете у првим поратним годинама, традиције добровољног омладинског рада. На пружи — легенди командант Филип Вуковић поздравља је највећег сина наших

Филип Вуковић: Имам изврне сараднике

naroda и народности, годину послје првог сусрета. Бугојно 1977. године, па исти мјесец ове, градитељске године.

Командант. Човјек који се, попут дјетета, радује што је једини неписмени бригадир из прве смјене описменjen. Једини. Прије тридесет и више лјета било их је много. Човјек који се лјети кад нешто што је договорено не иде како ваља. Који, у број, зна колико ће униформи до краја акције бити поцијепано, колико оброка поједено, колико кубика пребачено, колико тога на траси и у насељима урађено. Колико стисака руку до краја, колико, можда, случајева кад ће мајка, становница ове долине Босне, доијети у насеље омладинских радних бригада бољесно дјете. Да помогну дјевојке и момци у бригадирским одјелима. Колико, можда, излазака становника овог краја на трасу, да помогну градитељима.

Човјек. И, увјек, човјек.

Hasan BIŠEVIĆ

УКРАТКО ИЗ ДОБОЈА

О пружи - оловком и тушем

ДОБОЈ: Центар за друштвене дјелатности омладине у Карловцу, и Комисија за културу ОРБ »Јосип Краш«, заједнички су припремили изложбу цртежа рађених оловком и тушем чији је аутор карловачки

академски сликар Alfred Krupa. Krupa је, иначе, овим цртежима настојао да прикаже све оно што се догађало на изградњи оmlадинске пруге од Šamca до Сарајева 1947 године а посебно се »zadržao« на приказивању ликова бригадира, из којих је зрачила радост изазвана чињеницом да учествују у изградњи ратом опустошене земље. Акцијашећи и сам овај је сликар направио велику збирку цртежа. За изложбу, приредену у добојском насељу Омладинских радних бригада, одабрана су 22 најuspјелија.

Услов

На основу просјечног учинка, што је оствариван у претходним радним данима, израчунат је проценат који ће ударног дана — 24. маја, бити услов за добијање високог колективног признанја — удар-

ништва. Све оне омладинске бригаде из четири насеља које премаше учинак од 190 одсто биће проглашене ударним. Овај је проценат знатно виши него ли онај из првог ударног дана у другој смјени ОРА »Šamac — Сарајево 78«, када је, на ме, услов за добијање ударништва био просјечан учинак од 157 одсто.

ИЗ ЗАВИДОВИЧА

ТРАКА ЈЕ СВЈЕДОК

Филмски програм од три кратка филма приредио су чланови ОРБ »Браћа Рибар« из Новог Травника. Приказани су филмови о Титу, граду Новом Травнику и о регионалној акцији новотравничке омладине »Ravno — Rostovo 77«. Организатор ових филмских пројекција је Општинска конференција SSO Нови Травник чији филмски сниматељи и у завидовичком насељу снимају бригадирски филм о својој вриједној бригади.

ЛЈЕКАРСКО ДА

За 78 полазника курса за воаче »В« категорије који су одслушали теоретски дио предавања и завршили курс прве помоћи, пред сам крај обуке организован је систематски лјекарски преглед. Сви полазници су добили увјерење да су здравствено способни за воаче »В« категорије. Кроз неколико дана роћеће са полагањем воачких испита пред стручном комисијом.

Какањски аматери

Готово 150, од укупно 300 чланова Културно-умјетничког друштва »Дикан« из Какња провело је недјељно поподне међу становницима Омладинског насеља у Добоју. Они су, том приликом, извели богат културно-умјетнички програм и, према властитом признању, доживјели аплауз какав се ријетко добија. Посебно интересовање владало је за наступ рударског оркестра, мјешовитог хора, фолклорног ансамбла и ритмичко-балетне групе. Какањски аматери одушевили су бригадире сплетом револуционарних и изворних босанских пјесама.

ИЗ БИЛТЕНА

Сусрет с војницима

Бригадире из Насеља омладинских радних бригада у Добоју посјетили су ових дана припаднике Југословенске народне армије. Војницима су се, том приликом, представили краћим културно-умјетничким програмом, а сусрет је био веома срдчан. Из Бригаде »Друго заједнање АВНОЈ-а« из Јајца у програму су учествовала браћа Шкиљан. Они су извели изворне народ-

не пјесме из свог краја, али нису занемарили ни текстове из бригадирског живота.

Билтен бр. 3, ОРБ »Друго заједнање АВНОЈ-а« из Јајца, насеље Добој

Критика

У горажданској ОРБ »Алија Хоџић« одржан је бригадни састанак. Том приликом је расправљано о пропустима и понашању појединца. Закључено је да појединци треба више да се ангажују у друштвеним активностима. Неки су, осим тога, упозорени да ваља да се придржавају кућног реда. Такође је на овом бригадном састанку истакнуто да резултати што их бригадире постижу у другој декади заслужују похвалу и да тако треба наставити.

Билтен бр. 3, ОРБ »Алија Хоџић« из Горажда, насеље Добој

Фискултура... ура... ура...

На бригадирској шаљивој страници билтена број 3 травничке ОРБ »Браћа Лолић«, смјенштене у добојском насељу, и овај је виц:

»То што наша бригада готово свако јутро прва изађе на физкултуру није ни чудо, јер је нашем »фису« командовање толико у крви да сваку ноћ, у сну, виче: два-два-три-четири, три-два-три-четири...«

FINALE JEDNE RADNE POBJEDE

Kanalom potekla pjesma

Zavidovički brigadiri su nakon mjesec dana završili izgradnju kanala dugog 320, širokog prosječno tri i dubokog četiri metra

Zavidovički brigadiri su ostvarili značajnu radnu pobjedu za koju su udarnički radili punih mjesec dana. Završili su radove na izgradnji kanala dugog 320, širokog prosječno tri i dubokog četiri metra, iz kojeg je iskopano oko četiri hiljade kubnih metara zemlje. Radove na kanalu započeli su brigadisti prve smjene a nastavili su ih njihovi drugovi sudionici druge smjene ORA »Samac — Sarajevo 78«. Ovu značajnu radnu pobjedu bi vrijedni akcijaši izvojevali i znatno prije da im nepredvidljivo, kišno vrijeme nije onemogućavalo stalan rad. Radove na kanalu izvodila je udružena brigada zavidovičkog brigadirskog naselja, koja je sastavljena od najboljih članova svih osam ovdašnjih omladinskih radnih brigada.

— Od prvog dana sam drugovao sa radovima

na iskopu kanala, koji sada finalizirani izgledaju zaista veličanstveno — rekao nam je mladi traser Armin Lukovac, vidno raspoložen veoma značajnim radnim uspjehom.

Brigadisti su svoju radnu pobjedu »zalili« neizbježnom pjesmom. Vraćajući se u naselje poslije obavljenih posljednjih radova na kanalu zaorilo se: Oj kanale ideale, brigade te iskopale brigade te napravile ko te gradi gubi kile

Vodica je skoro do koljena ne vidi se travica zelena kanal nam je naša nada gradila ga udarna brigada

ШАЛЕ

Мјесец испод норме

Сједе бригадир и бригадирке на мјесечини. Мјесец сакривен иза крошње једва се назире.

— И тај мјесец, баш је досадан — шапуће бригадир.

— Буди сретан што сија само 10 посто. Замисли да испуњава норму до краја — на то ће бригадирка.

Перин рад

Читају бригадисти књигу о томе да је рад створио човјека. Тек један бригадир се диже и упита:

— Па добро другови, ко је онда створио Перу. Тај никад ништа не ради...?

Из билтена бр. 3

ОРБ »Митар Трифуновић Учо«
Насеље Немила

Погодак

Завршено је такмичење унутар бригада у стрелаштву. Најбољи појединци из сваке бригае, по десет њих, представљају екипу која ће се такмичити за првенство насеља у гађању. Ово првенство почиње у току ове недеље.

СПОРТСКИ ЖИВОТ

Њишу се мреже

ЗАВИДОВИЋИ: Одиграно је некомплетно шесто коло Лиге насеља у малом ногомету. На три утакмице голмани су савладани три наест пута. У првом су срету фудбалери ОРБ »Десете херцеговачке« из Мостара, који имају најбрљатију публику, лако су савладали екипу ОРБ »Браћа Рибар« из Новог Травника са 4:1 и овом побједом се још више учврстили на челу табеле са највећим изгледима, пред последње коло, пред последње коло, за коначан тријумф. Играчи ОРБ »Нурија Поздерац« из Цазина славили су јуче најуб-

једљивију побједу. Они су своје супарнике из ОРБ »Друга пролетерска« из Нишке армијске области лако савладали са 6:0. Било је то највеће изненађење овог кола јер су у досадашњим сусретима војници-спортисти лако рјешавали сваки су срет у своју корист.

Први реми међу ногометашима у досадашњем првенству остварили су екипе ОРБ »Прва оmlадинска радна бригада Југославије« из Кључа и ОРБ »Осма војвођанска ударна бригада« из Суботице које су играле 1:1.

Наставници »на поправном«

Занимљива и до краја неизвесна одбојкашка утакмица одиграна је између репрезентације бригадирског насеља Завидовићи и екипе наставника основне школе »Сутјеска« из

Завидовића. Са нешто више спортске среће ношени бурним бригадирским навијањем тријумфовали су у насељу домаћи са 2:1 у серији поена. Заказан је и реванш сусрет.

ВАЛЈАНИ »BRIGADIR«

NEMILA — Kad stignu omladinci radnih kolektiva u brigadirsko naselje tada nastane pravo veselje. Tu je hor i recitacija, tu je folklor, zabavna i narodna muzika, ples... Pravo brigadirsko raspoloženje. U Nemilu je u brigadirsko naselje stigla omladina zenickih kolektiva »Progressa« i »Rudnika«. Donijeli su svakoj brigadi monografiju Zenice, skromne, od srca, po klone i — program.

Odmah po dolasku u naselje omladinci »Progressa« i »Rudnika« formirali su fudbalsku ekipu, odigran je susret sa »Brigadirom«, reprezentacijom naselja. Utakmica je u regularnom vremenu završila neriješenim rezultatom 1:1. Nakon izvođenja jedanaesteraca rezultat je bio 6:5 za »Brigadir«.

U večernjim satima na ljetnoj pozornici smjenjivali su se izvođači programa, među njima se posebno isticala trinaestogodišnja učenica osnovne škole »Sestre Ditrh« iz Zenice — Barica Hadžar. Ona je već godinu dana u folkloru KUD »Rudar«.

NAVIJAČI

Odigran je prvenstven susret u košarci između ekipa ORB »Bratstvo i jedinstvo« i ORB »Mitar Trifunović-Učo«. Uz burno navijanje publike igrači iz Bosanske Dubice odnijeli su pobjedu rezultatom 32:24. Susreti u nogometu i odbojci koji su trebalo da se igraju odmah poslije košarke prekinuti su zbog jakog pljusk.

ŠAHU JE MAT

U naselju Nemila završeno je prvenstvo u šahu. Najviše uspjeha imali su šahisti ORB »Bratstvo i jedinstvo«. Oni su osvojili prvo mjesto. Drugi su šahisti ORB »14. primorsko-goranska udarna brigada«, treći ORB »Dragica Pravica«, a četvrto i peto mjesto dijele ekipe MDB »Simon Gregorič« i ORB »Mitar Trifunović-Učo«.

Trka 500 brigadira

DOBOJ — Više od 500 mladih stanovnika Naselja omladinskih radnih brigada u Doboju ili, 80 odsto dobojskog akcijaškog življa, učestvovalo je u velikom naseljskom krosu. Prema riječima saradnika za sport i rekreaciju, Milana Ljubičića, djevojke su se takmičile na stazi dugoj jedan kilometar, a mladići na 2.100 metara. Obje staze zahtijevale su maksimalnu pripremljenost i, po običaju, učesnici trke nisu iznevjerili. Postignuti su zapaženi rezultati. Najuspjeliji su, ipak, bili: Fata Ramić (ORB Mirko Filipović iz Brčkog), Danica Stojkowska (MRB »Hristijan Todorovski - Karpoš« iz Kumanova) i Violeta Nikolovska (»Hristijan Todorovski - Karpoš«) — među djevojkama, dok su prva tri mjesta među brigadirima zauzeli Zdravko Angelovski (»Hristijan Todorovski - Karpoš«), Dragoslav Marjanović (»Rada Miljković« iz Svetozareva) i Senad Krasnić (ORB »Drugo zasjedanje AVNOJ-a« iz Jajca).

Kros bez pobjednika

Članovi Omladinske radne brigade »Braća Lolić« iz Travnika posvećuju mnogo pažnje sportu i rekreaciji, makar to bila i utrka na stotinu metara, tik uz radišće. I, imaju čudan običaj: pobjednike, obično, ne proglašavaju. Važno je, vele, da se tijelo razgiba, da se mladi organizam relaksira, a najmanje je bitno to ko je pobjednik, a ko poražen. Sad praktikuju i ovo: u predahu između dva radna zadatka izvedu lagane tjelesne vježbe, a potom organizuju kros. Na stazi dugoj jedan i po kilometar ovih se dana iskušalo njih 90. Vedri i orni odmah su, potom, prionuli na posao.

SA PRUGE
NA PRUGU

Vječita mladost akcije

Josip Dulić

Iako je iz drugog svjetskog rata izašao kao 60-postotni invalid, Josip Dulić je sudionik četiri savezne omladinske radne akcije. U ratnom vihoru dva puta je bio teško ranjavan.

Član je »VII VUB« iz Subotice, 46-godišnjak, tehničar je grafičke struke i radi u »Birografici« jugoslovenskih željeznica u Subotici.

— Radio sam 1946. godine na izgradnji pruge Brčko — Banovići, a 1947. godine radio sam na probijanju tunela Vranduk, dok sam 1948. godine bio na izgradnji željezničkog čvora Ostružnica u Beogradu. Znači tri puta na akcijama izgradnje pruga i sada ponovo na izgradnji drugog kolosijeka od Samca do Sarajeva. Na ovu akciju me vuklo višegodišnje sjećanje. Do bro sam se uklopio u radne aktivnosti i nemam nikakvih poteškoća u radu. Mladost akcije, drugarstvo i poštovanje me oduševljava. Kratko rečeno, sve je zanimljivo i privlačno.

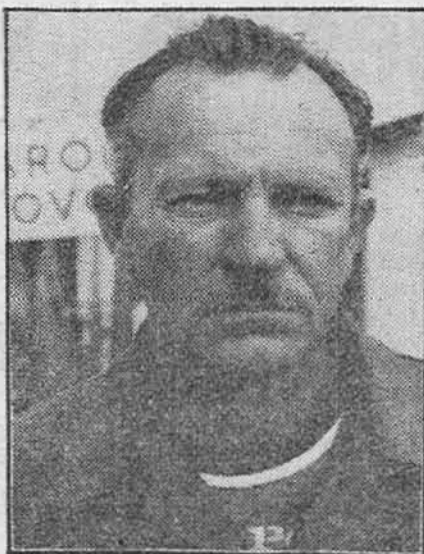
M. TOMOVIĆ

OD PRVOG DO DRUGOG KOLOSIJEKA

Željeznica za Željezaru

Cazinjanin Meho Muranović je radio u zeničkoj Željezari i dobo zna koliko mogu da progutaju njene visoke peći, a rudača će stizati drugim kolosijekom

Meho Muranović

Ponovo je došao na ušće Krivaje u Bosnu. Ponovo je u lijepom zavidovičkom kraju. Došao je sa mladima iz Cazina da da svoj doprinos izgradnji drugog kolosijeka pruge Samac — Sarajevo. Zove se Meho Muranović iz ORB »Nurija Pozderac«. Zašao je u drugu polovinu šeste decenije života. Penzioner je.

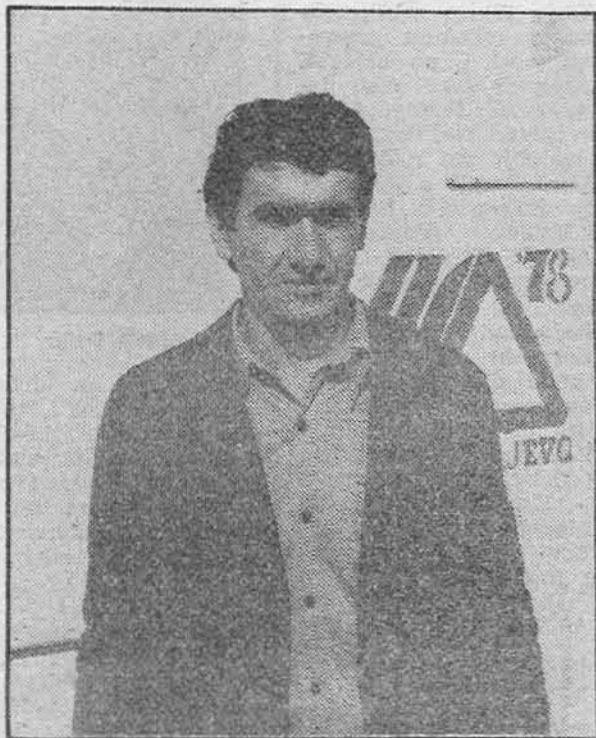
— Sudionik sam izgradnje prvog kolosijeka — davne 1947. godine i tada sam radio upravo na mjestu gdje i sada radim, između Zavidovića i Žepča. Bio je to nezaboravni događaj u mom životu. Tadašnji rad, snaga i odlučnost da se izgrade i modernizuju saobraćajnice bila je i ostala preokupacija mladih, a i rezultati su istinski veliki. Ponosan sam na sve graditelje — kaže Meho akcijaš.

— Radio sam 25 godina u Željezari Zenica na visokim pećima, na aglomeraciji i pripremi rude. Tu sam stekao mirovinu. Dobro znam kakve su poteškoće oko dovoza rude za rad usijanih i uvijek »gladnih« peći i kada sam čuo za pokretanje akcije, odmah sam se prijavio. Želja da ponovo radim i gradim na gotovo istim mjestima gdje sam radio i prije tri decenije eto ostvarila se: Presretan sam što ponovo drugujem sa prugom i mladim akcijašima — uzbuđeno kazuje Meho.

Meho Muranović je komandir prve čete. Mladi ga vole, slušaju i poštuju.

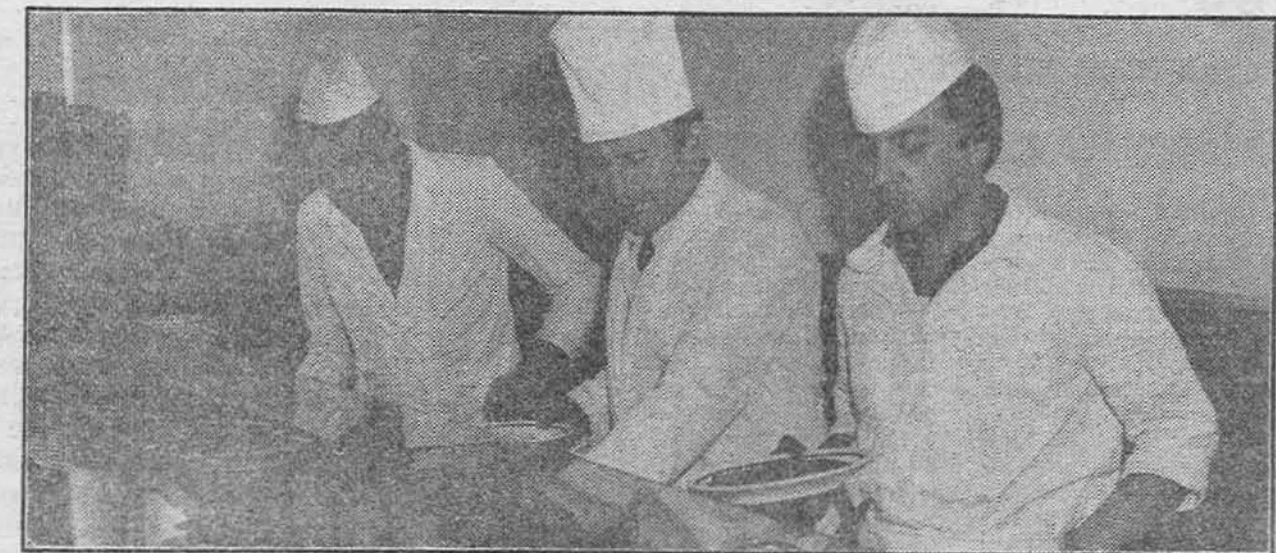
Za svoj dugogodišnji rad u zeničkoj Željezari dobio je i najdraže priznanje — odlikovan je Ordenom rada sa srebrnim vijencem 4. maja prošle godine.

M. TOMOVIĆ

Savo Simić — tehnolog i degustator

O KALORIJAMA JE RIJEČ

Vrijedni kuhari »Mladostbиха«

Бити сит и оран

Двадесет девет запослених у кухињи насеља Завидовићи брине се о исхрани бригадира

О акцијашкој исхрани бригадира у четири омладинска насеља дуж изградње другог колосијека пруге »Шамац — Сарајево 78«, брину се следеће радне организације: »Унијатурист« из Зенице у Немилој и Жепчу, ЖТП — ООУР »Исхрана« у Добоју и »Младостбиха«, из Сарајева у Завидовићима.

Ми ћемо вам поближе представити рад и ангажованост радника Радне јединице »Младостбиха« у насељу Завидовићи.

Да би бригадири увијек били сити и орни за рад, брине се 29 запослених у кухињи завидовишког насеља. Од овог броја 13 радника је удружило рад на одређено вријеме и сви су они на овај посао дошли према приоритетној листи Заједнице за запошљавање општине Завидовићи. Да квалитет хране и свих оброка буде што бољи, брине се осам куvara: четири КВ и исто толико ВКВ, док је капацитет кухиње 800 оброка за доручак, ручак и вечеру.

За доручак који се најбрже обавља, нуди се наизмјенично: слани и слатки. Ручак се припрема са три врсте јела, а вриједни кулinary врло често припреме и четири врсте јела радишамма-бригадистима. Салате свих врста се нуде сваки дан, као и воће и колачи. Вечере се састоје од два менија, а у посљедње вријеме и овдје је на располагању јело више.

У овом објекту ради и стручно лице за праћење производње и спремања јела, калоричности, јеловника који је донијела и усвојила Скупштина акције и праћење хигијенско-санитарних минимума, а то све успјешно обавља дипломирани инжењер-технолог Сава Смиљих.

KAZIVANJA VETERANA

Акцију треба доживјети

Dragan Tokmadžić iz prijedorske brigade »Ljubijski rudar« učestvovao je do sada na tri radne akcije sa kojih nosi nezaboravne uspomene i udarnička znamenja

Ako komandanta brigade »Ljubijski rudar« iz Prijedora upitate za najboljeg brigadistu njegove brigade, bez dvoumljenja će vam reći da je to Dragan Tokmadžić, 24-godišnji upravljač »dempera« u rudniku Ljubija. Dragan je do sada učestvovao na tri radne akcije i svaki put proglašen udarnikom. Kaže da je na prvu radnu akciju »Morava 1975«, krenuo želeći da se i sam uvjeri u ono što su mu o radnim akcijama pričali drugovi.

— I ne samo da sam se uvjerio, nego sam, čini mi se, sve to doživio i ljepše i bolje od njih, pa sam poželio da opet dođem na akciju. Sve ono što se o drugarstvu, o slatkoj marendi poslije napornog rada, o brigadirskim večerima, čita u novinama, sluša na radiju ili gleda na televiziji, sve je to samo slika, a potpuno brigadirsko raspoloženje može se samo doživjeti. I zato poručujem svim mladim da bar jednom u životu dođu na radnu akciju — uvjerljivo priča Dragan.

Zatim razložno govori o tome kako je, po njegovom mišljenju, najveća vrijednost akcija u tome što omogućavaju mladim ljudima iz cijele zemlje da se upoznaju, zближе i postanu prijatelji.

— Divno je to kada putujete i prvi put dolazite u nepoznat grad i tu sretnete svoje prijatelje sa radne

akcije. Meni se upravo to događa. Čini mi se da ne postoji kraj u Jugoslaviji gdje nemam bar jednog prijatelja sa akcije — kazuje brigadir.

Naš sagovornik rado govori i o tome kako je došao na ovu radnu akciju:

— Gledao sam na televiziji proslavu 30-godišnjice radnih akcija, pratio u novinama pripreme za akciju i poželio da i sam dođem baš na izgradnju drugog kolosijeka pruge Samac — Sarajevo. Ova akcija je izazov za sve mlade i prilika da se dokažu na izgradnji pruge čiji je prvi kolosijek trasiran rukama naših roditelja.

Dragan je u naselju bio poznat ne samo kao dobar radnik na trasi, nego i kao sudionik svih brigadirskih večeri. On i njegova harmonika u takvim situacijama su bili nezamjenjivi u prvom smjenu.

— Svi smo po dolasku mogli da biramo koji kurs ćemo pohađati. Neki su željeli da prošire svoje znanje o samoupravljanju. I za to je bilo prilike i to ne samo za sticanje teoretskog znanja već i neposredno učestvujući u radu brigadne konferencije, Skupštine smjene naselja. Ja sam izabrao rad u kulturno-zabavnim komisijama, to mi je najviše odgovaralo — priča Dragan.

A. N.

M. TOMOVIĆ